

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogo „Domoljub“.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krome (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 3. marca 1904.

Štev. 9.

Opomin naročnikom!

Dasi smo nastopili že tretji mesec, je še mnogo naročnikov z naročnino na dolgu. Ker so stroški za list veliki, a se na drugi strani trudimo, da kolikor mogoče vsestransko, tudi s prilogo, ustrezemo svojim naročnikom in bralcem, zato nujno prosimo, da tudi naročniki storé svojo dolžnost ter čim preje določijo svojo naročnino.

Kdor bi naročnine do 15. t. m. ne vposlal, ali dotlej svojih stvari ne spravil v red, bi bili neljubo prisiljeni, mu ustaviti list.

Upravništvo „Mir“-a.

Dopolnilna volitev za deželni zbor.

(Volilni shod v Žabnicah.)

Iz Žabnic.

Nepričakovano hitro raznesla se je novica, da moramo dné 29. marca t. l. voliti novega deželnega poslanca za naš okraj. Koga hočemo voliti? — Gotovo samo moža, ki je zmožen in pa tudi iz srca pripravljen zastopati naše koristi. — Zato smo se zbrali v nedeljo dné 21. februarja v gostilni g. Ehrlicha, da se možje med seboj pogovorimo, koga da hočemo voliti. Bilo nas je toliko, da je velika soba bila do zadnjega kota napolnjena. Najbolj pa nas je razveselilo, da sta prišla tudi naš znani deželni poslanec g. France Grafenauer in pa g. dr. Brejce iz Celovca.

Shod je otvoril naš domači kaplan. Mi smo se zbrali zato, da si izberemo svojega poslanca za deželni zbor, ki bode nas znal zastopati tudi v deželni hiši v Celovcu. Pokazali so nam na kmeta korenjaka, — saj ga že vsakdo pri nas pozna, moža, ki je že star, izkušen poslanec in pred katerim imajo Nemci sami in celo nemškutarji največji strah.

Potem je govoril nam že dobro znani gosp. dr. Brejce. To je bilo pravo veselje poslušati. Najprej nam je razložil pomen volitev, ki volilcem ne dajejo samo pravico, poslancev voliti, ampak mu nalagajo tudi sveto dolžnost, se volitve udeležiti in dobrega poslanca voliti. K volitvi morate iti, ne zato, da s tem izkažete svojemu kandidatu kake prijaznosti, temveč je to le v vašo korist; kajti kakoršnega poslanca si izvolite, takšnega zastopnika boste imeli v deželnem zboru, kjer se sklepajo za kmeta važne postave, pa tudi — davki! Zato le dobro preudarite, komu boste dali svoj glas, da se ne boste pozneje kesali, ko bo prepozno! In takšnega moža poznamo samo enega, namreč g. Grafenauerja, in tega že izkušnega poslanca nam on priporoča. Gospod Grafenauer je poštenjak od nog do glave, on je govornik, kakoršnega si Nemci sami želijo, on je sam kmet in delavec in pozna razmere našega ljudstva natanko, pozna naš kraj in vse, in tudi mi poznamo njega. G. Grafenauer je mož, s katerim se smemo pred svetom pokazati, pred katerim celo naši nasprotniki klobuk z glave jemljejo. Zato pa mi hočemo, da mora le Grafenauer biti naš bodoči poslanec in nobeden drugi ne, naj se potem za Petra in Pavla kličé! Živio gosp. Grafenauer naš bodoči poslanec!

Imenitnemu govoru je sledila zaslužena pohvala in mi smo g. Grafenauerja navdušeno pozdravljali kot svojega kandidata. Zdaj se oglasi k besedi g. Grafenauer sam. Ta pa ta, si je mislil vsak od nas. Razloženo in možato je padala beseda za besedo. Videlo se je, da mož govori iz srca, iz prepričanja, da to ni hinavščina, kakor pri naših nasprotnikih. Pripravljen je zastopati naš okraj, če mu zaupamo. On je sicer že deželni poslanec in zato mu je vse eno, ali ga volimo ali ne,

toda on nam rad pomaga, da nam dežela naše potoke zazida. On nas pozna in zna za naše potrebe, ker je tukaj blizu doma in ima tudi bližje k svojim volilcem, kakor pa na Spodnje Koroško. Ako bi bil tukaj izvoljen, bi svoj sedanji mandat odložil. Naši nasprotniki mu očitajo, da se je on nalašč zato na Dunaj peljal, da bi pri nas slovensko šolo vpeljal. No, saj bi to vendar prav bilo, če bi mi imeli šolo, v kateri bi se začetka slovensko naučili, potem pa, ko otroci že dobro zastopijo svoj materin jezik, tudi nemški, tako da bi potem slovenski in nemški znali. Zdaj pa ne znajo ne slovenski, nemški pa še manj. Toda vsak pameten človek vé, da se g. Grafenauer ni peljal na Dunaj zaradi naše šole, ampak le zato, ker pri naših sodnijah nočejo slovenski znati, — vsak Slovenec pa ne zna nemški. Nasprotno pa je g. Grafenauer trdil, da je on prvi, ki bi glasoval za tako šolo, v kateri bi se otroci slovenski in nemški naučili. Nasprotniki so tudi rekli, da g. Grafenauer, ki je že bil naš poslanec, „nič ni storil za nas“. To pa je vendar že preneumno! Pozna se takoj, da je to vzrastlo v prav neumni glavi. Dandanes že ves Korotan, ki bere najzadnejši časopis, vé, da je g. Grafenauer najboljši in najspodobnejši koroški poslanec, da je od vseh naših poslancev ravno on največ storil za kmeta in delavca, da se mu zboljša življenje. Saj je samo treba oči odpreti in pogledati v tisti zapisnik tam v deželnem zboru, kamur se vse zapiše, kar se tam govori; tisti zapisnik se lahko dobi po zahtevi tudi pri občini. Torej ne verujte ljudem, ki to pravijo, temveč idite k županu in zahtevajte ta zapisnik od njega. Sami pogledajte notri, in ne verjemite očividnim lažem. Reklo se je tudi, da je g. Grafenauer nalašč proč ostal od seje, ko je prof. Waldner predlagal zazidanje naših potokov. Gosp. Grafenauer pa je imel tedaj dopust, ker se je moral domu peljati, toraj on ni mogel vedeti, kaj bode prof. Waldner tisti dan pametnega predlagal. Poslanec Waldner je namreč predlagal naj se reke Zilske, Kanalske in Melske doline dajo „regulirati“ (uravnati). Vse lepo, ampak ta človek v svoji učenosti ni pomislil, da s tem prav nič ni pomagano nam, kajti najprej morajo biti potoki zazidani, ki iz gor šoder prinašajo in vse zasujejo, potem še le velike reke. Ta predlog pa je tudi smešen, kajti vse to je že pred leti ravno g. Grafenauer predlagal, toda s tem pametnim razločkom, da se dajo najprej naši potoki zazidati, potem še le večje reke. In ta predlog je bil že tedaj popolnoma sprejet, ko še prof. Waldnerja v deželnem zboru ni bilo. Torej zakaj to še enkrat predlagati, ker je že davno boljše predlagano in tudi že sprejeto? Ali se ne pravi to prazno slamo mlatiti, zraven pa čas trati? Nadalje nam je g. Grafenauer razložil delovanje deželnega zbora in nam z dejstvi, takorekoč črno na belem dokazal, da nasprotne stranke vedinoma le take stvari sklepajo, ki kmeta in delavca prav nič ne brigajo. Ali je to prav? Mi hočemo poslanca, ki bode imel srce za kmeta, ki je iz naše sredine, pa Slovenec mora biti, da čuti z nami, kakšni žulji nas tarejo. On mora biti veren, kajti Slovenci smo le veren narod. Mi hočemo poslanca, ki nam bode tudi gospodarsko pomagal in to je g. Grafenauer že davno storil za nas, ker je predlagal, da mora država naše potoke urediti. Če bi država hitreje delovala, potem bi naša Kanalska dolina ne bila lansko leto od teh potokov zasuta in uničena. Konečno pa g. Grafenauer srčno obžaluje, da njegovih nasprotnikov ni bilo na shodu, ker se ga menda bojijo ravno tako, kakor tisti otroci, ki izza plota kamenje mečejo na popotnika, ko pa se on postavi na noge, pa — zbežijo v Naborjet . . . Glasno, vsestransko ploskanje je pričalo, da je g. Grafenauer govoril iz srca k srcu. Enoglasno je bil potem postavljen za našega kandidata, in če stori vsak od nas svojo dolžnost, bode naš kandidat tudi zmagal.

Dva shoda.

Minulo nedeljo sta bila ob spodnji Zili dva volilna shoda: predpoludnem v Čačah, popoludne

na Zilski Bistrici. Obadva sta bila razmerno dobro obiskana. G. Grafenauer je poljudno poročal o obravnava deželnega zbora in naglašal zlasti one točke, ki so za Zilane posebnega pomena, kakor uravnava Zile, ki je za spodnjo Zilo povsem ponesrečena, preložitev ceste v Čajni itd. — Drugi iz Celovca došli govornik je govoril o pomenu in važnosti volitev.

Nasprotniki so v tem volilnem okraju zborovali dné 21. febr. v Naborjetu in dné 28. febr. Podkloštrum. Na obeh shodih je posl. dr. Steiner predstavljaval nemško-nacionalnega kandidata Fischerja. Ta se bo pridružil nemško-nacionalni stranki. Potem, kmetje, že veste, kaj imate pričakovati od njega!

Slovensko uradovanje.

„Mi gremo naprej“, tako se sliši večkrat v zadnjem času govoriti koroške narodnjake. Dà, res je. V drugi polovici preteklega leta smo napredovali v marsičem. Narodno prerojenje na zadnjem zaupnem shodu v Celovcu nam je rodilo novih močij. Poprej smo žalostno in obupljivo klicali: „morituri vos salutant“ (umirajoči vas pozdravljajo), a danes smemo z veseljem povzdigniti svoj glas v drugi obliki: „oživljajoči vas pozdravljamo“. Veseli moramo biti vspehov, ki smo jih dosegli v tem kratkem času. Napredek se kaže zlasti pri občinskih volitvah, napredek pri ustanavljanju novih izobraževalnih društev. Omeniti moramo uspehov, ki so jih dosegli tudi pri sodnijah, kjer so nas hoteli že popolnoma potopiti v nemško morje. Z radostjo smo dolžni pozdravljati tudi zavedne priproste in junaške narodnjake in narodnjakinje, ki se niso vstrašili sodnikov groženj ter se posluževali svojih pravic v materinem jeziku, tako da sedaj ne more nikdo več trditi, da bi bil le eden, ki „hujska“.

Toda pri tem ne smemo ostati! Mi hočemo iti naprej! Imamo še mnogo pravic, katere si moramo z vztrajnostjo še izvojevati. Pravice, ki spijo zaprašene po uradih, teh moramo oživiti, pomesti z njih nemškutarški prah in pripeljati jih na solnce. Da do sedaj marsikateri v tem oziru ni storil svoje dolžnosti, je žalostna resnica. Temu so priča uradniki sami, ki so tu in tam kakemu narodnjaku morali odgovoriti, če je slednji n. pr. zahteval slovenske tiskovine: „Oprostite, jih nimamo, ker jih nihče ne zahteva“. Ali niso take besede značilne za našo zaspanost? Naravnost jo obojajo. Uradniki sami se nam ne bodo usiljevali; ali nekaj jih je brez dvoma, ki bi sami radi vstregli, če bi imeli dovolj poguma. Slišal sem narodnjaka, ki se je pogovarjal z nekim uradnikom o teh zadevah, in slednji mu je rekel: „Mi le pričakujemo, da vi začnete, potem smo dolžni vam ustreči.“ Seveda ne govori tako vsak uradnik, taki so bele vrane. Toda postava govori tako, in ta je tudi za tiste, ki se tega branijo. Če bi se nam nasprotovalo, zakaj pa imamo postavbo? Za vsako kršenje naših pravic naj se takoj priglasijo pritožba do višjih inštant, te bodo gotovo potrebno ukrenile, ob enem pa tudi uvidele, da so na slovenskem potrebnih le slovenski uradniki. S tem si bomo pridobili tudi rodoljube, ki bodo tudi v političnem življenju čutili z nami. Za koliko bomo potem na boljšem tudi v narodnem življenju, če bomo v svoji hiši pripomogli svojim sinovom do kruha, svojim krvnim bratom, ki morajo vsled naše zaspanosti sedaj službovati na tujem? Ali ni resnica, da so pri raznih volitvah uradniki vedno naši najhujši nasprotniki? Marsikje bi se Slovenci veselili zmag, če bi uradniki čutili z njimi. Da dosežemo ta dvojni namen, k temu nas torej veže ljubezen do svojih lastnih sinov, ki se bodo v domači hiši, na rojstnih tleh, vsekakor boljše počutili.

Dà, to so gotovo lepe misli, to se lahko piše in z veseljem bere, ali kako pa to začeti, in kdo naj prične, bi marsikateri vprašal? Mi pa mislimo, začeti ni treba več, dosedanji uspehi nam ka-

žejo, da smo že začeli. Nadaljevati je sedaj naša dolžnost, to pa je dolžan storiti vsakdo in na celi črti! Le složno, združeno in dosledno bomo kaj dosegli. V prvi vrsti so seveda poklicani narodni voditelji, in to so, dokler nam še primanjkuje slovenske svetne inteligence (izobražencev), brez dvoma duhovniki. Ti so do sedaj rešili ljudstvo narodnega pogina, naj ga tudi zanaprej vodijo po poti do zmag. Naj se nobeden ne ustraši priimka „hujskač“, in naj se ne boji tudi nobenih zaprek in pretenj od nobene strani; zakaj če se bojujemo za narodnost, ohranimo s tem ljudstvu tudi vero. Če kdo postane nemškutar, če pride v nemški tabor, potem mu je odprta tudi pot k protestantizmu, to kažejo nekateri slučajji v zadnjem času, kar bomo podprli pozneje tudi z dokazi. Torej duhovniki skrbijo v tem oziru posebej še za svojo hišo, za katoliško cerkev, katero braniti so prisegli Bogu in svojim višjim pastirjem. „Ni je grši stvari na svetu, kakor je nemškutar“, tako piše nepozabni škof Slomšek, ki je bil gotovo eden najmodrejših Slovencev. Nemškutar zataji svoj rod, zataji svojo vero, ali jo pa izgubi. Za danes naj to zadostuje, prihodnjič pa si bomo ogledali slovensko uradovanje bolje na drobno in podprli uspehe z dokazi. *Zl.*

Vojska med Rusi in Japonci.

Ruska zmaga.

Na kar se je z gotovostjo računalo, se je končno vendarle zgodilo. — Rusko brodovje je pokazalo, da je popolnoma kos sovražnemu. Najnovejša poročila poročajo o sijajni zmagi ruskega brodovja pred Port Arturjem. Na suhem nimajo Japonci še toliko vojaštva, da bi se upali kako večje gibanje. Vojaški krogi so prepričani, da se je nadejati spoprijema šele tedaj, ko bodo imeli Japonci svojih 200.000 mož v Koreji. Kakor vse kaže, nameravajo Japonci svoje sile osredotočiti pri Fuzanu in Gensanu, odkoder hočejo potem prodirati proti reki Jalu, katero imajo Rusi popolnoma zastraženo. Tudi Port Artur mislijo oblegati in popolnoma izolirati. Kako se jim je to dosedaj posrečilo, kažejo posebno jasno zadnja poročila. Vojaški izvedenci so v obče mnenja, da port-arturske trdnjave sploh ni mogoče zasesti.

Japonci so dne 24. februarja na rano zjutraj poskusili prodreti s štirimi z razstrelivom napolnjenimi ladjami v Port Artur. Ta poskus pa se je vsled opreznosti ruskega brodovja popolnoma ponesrečil. Ladje niso napravile nobene škode, marveč so bile same uničene. Dve ste se potopili, dve ste obtičali, dve torpedovki pa so Rusi potopili.

Admiral Aleksejev je o tej zmagi poročal ruskemu caru tako-le: „Dne 24. ob 3. uri zjutraj je japonsko brodovje napadlo rusko ladjo „Retvisan“ in poskusilo v port-arturskem pristanu potopiti nekaj parnikov z razstrelivi. „Retvisan“ se je, podpiran po baterijah trdnjave, lotil boja. Dve japonski ladji, namenjeni na „Retvisana“, ste bili uničeni, ena pri Zlati gori, druga pri neki skali blizu Liaotonga. Zdaj se je „Retvisan“ lotil japonskih torpedovk in jih pognal v beg. Ko se je zdanilo, se je videlo, da so štiri japonske ladje uničene, osem torpedovk pa beži. Japonsko moštvo je deloma utonilo, deloma se je rešilo na japonske torpedovke. Vhod v port-arturski pristan je prost. Sijajna zmaga je zasluga „Retvisana“. Na ruski strani ni nikakih izgub in nič škode. Tri križarke so sovražniku sledile, a so bile poklicane nazaj, da preiščejo okolico Port Arturja.“ — Pozneje so se japonske ladje zopet približale pristanišču, a niso mogle napraviti nobene škode.

Rusko junaštvo. Neki dopisnik lista „N. Fr. Pr.“ poroča iz Petrograda, da je poizvedel od nekoga, ki je bil navzoč pri bitki v Čimulpo, da so Rusi, nahajajoči se na vojnih ladjah „Korejec“ in „Varjag“, podali dokaz obćudovanja vrednega junaštva. Še prej nego je bila napovedana vojska, priplulo je pred Čimulpo 6 japonskih oklopnih in 8 torpedovk. Japonski admiral Urin je pozval poveljnike omenjenih dveh ruskih ladij, naj zapuste luko, ker bi jih v nasprotnem slučaju japonske ladje napadle. Poveljniki drugih vojnih ladij, namreč francoske vojne ladje „Pascal“, angleške vojne ladje „Talbot“, italijanske vojne ladje „Elba“ in ameriškanske vojne ladje „Vichsburg“ so proti taki zahtevi protestirali. Konečno je poveljnik ruske vojne ladje „Varjag“ odgovoril, da ne zapusti luke. Dne 9. februarja ob 11. uri predpoludne pa sta ruski ladji vendarle zapustili luko. Vedelo se je, da pričakujejo japonske vojne ladje svoje žrtve na odprtem morju. To junaštvo ruskih mornarjev pa je napravilo globok vtis na druge vojne ladje, ki so ostale v luki. Mnogi so jokali, ker so bili gotovi, da gre moštvo, nahajajoče se na dveh ruskih ladjah, v gotovo smrt. Ko sta ruski ladji odpluli, zasvirale so godbe, nahajajoče se na tujih ladjah, rusko himno, dočim so ruski mornarji odgovarjali z navdušenimi „hura“-klici. Komaj sta prišli ruski ladji iz luke, začulo se je strašno grmenje japonskih topov,

ki je trajalo skoro do jedne ure popoldne. Odgovarjali so seveda tudi ruski topovi z omenjenih ladij. Ob tem času pa sta se vrnili v luko ladji „Korejec“ in „Varjag“, ki sta bili jako hudo poškodovani. Moštvo, kakor častniki, skazali so se kot pravi junaki. Med bombardiranjem je nastal na „Varjagu“ trikrat ogenj. Vsakokrat so ga Rusi z nedosegljivo hladnokrvnostjo pogasili. Ta ladja bila je sploh strašno poškodovana. Prestreljeni so ji bili deli pod vodo in nad vodo. Mrtev je ostal grof Nirod in 34 mornarjev, ranjeni pa so bili 3 častniki in 70 mornarjev. Pa tudi Japonci so imeli velike izgube. Hudo sta bili poškodovani dve križarki, jeden uničevalec torpedov pa se je potopil. Pričakovalo se je v luki novega napada od strani Japoncev. Da bi pa ruski vojni ladji ne prišli v roke Japoncev, so ju Rusi raje sami potopili. Sami pa so se rešili na tuje vojne ladje. Japonski admiral je zahteval, naj bi se mu Rusi izročili, a temu so odločno ugovarjali francoski, italijanski in angleški poveljniki.

Carjev govor k vojakom.

Ko je odhajal prvi polk sibirskih strelcev v Azijo, jih je nagovoril car s temi krasnimi besedami: „Srečen sem, da vas morem pred odhodom videti. Prepričan sem, da boste krepko brauli rusko čast in da boste radi postavili v nevarnost svoje življenje za drago nam domovino. Spominjajte se, da imate opraviti z močnim, pogumnim in zavratnim sovražnikom. Želim vam vsega dobrega. Blagoslavljam vas bratje in slavnemu polku sibirskih strelcev poklanjam podobo sv. Serafina, da moli za vas in vas spremlja na vseh vaših potih. Bratje, srečno, Bog, v katerega zaupajte, naj vas blagoslavlja!“ Nato je korakal mimo carja ves polk. Vojaki kakor množica so carja pozdravljali z viharinimi „hura“-klici. — Car je odzdravil z roko in klical vojakom: „Z Bogom, bratje!“ Na tisoče broječo množico je napravilo to velikanski vtis. Ko je car odhajal, pelo je na tisoče ljudi: „Bože, carja hrani, silnej državi, carstvu na slavo nam! Carstvu na strah vragom, car pravoslavni, car pravoslavni!“

Dopisi.

Področica. (Razno.) Dne 19. febr. zjutraj se je dogodila v predoru večja nesreča, ker se je na nekem mestu 3. kilometra vse podrlo. Ali je kdo ponesrečil, se ne vé. Delo v predoru drugače precej dobro napreduje. — Dne 20. februarja so se delavci topli v Mantelinijevi gostilni. Eden pretepačev je bil hudo poškodovan.

Dholica. (Darovi za cerkev.) Udje tretjega reda sv. Frančiška so darovali tukajšnji cerkvi dve jako lepi podobi sv. Frančiška Seraf. in sv. Antona, ki sta jih stali 34 kron. Podobi sta tako umetno napravljeni, da jih vsak občuduje. Pred kratkem so pa zopet poskrbeli lepo preprogo, ki stane 46 kron, za glavni oltar. Na dan sv. birme se bo prvokrat pred altar pogrnila. Vsem tem blagim dobrotnikom naj bo tudi tem potom izrečena najpristranejša zahvala. Prihodnji shod udov 3. reda sv. Frančiška bo na Dholici na praznik oznanjenja Mariji Devici ob 2. uri popoldne, naj se ga tudi udje iz sosednih župnij udeležijo.

Št. Lenart pri sedmih studencih. (Naša posojilnica) je v minulem XI. upravnem letu 1903. imela 181.353 K denarnega prometa. Pristopilo je 9 zadružnikov, z 9 upravnimi deleži, ostalo je 146 zadružnikov z 73 glavnimi in 88 opravnimi deleži. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 72, uničilo 35, obstoji 364 knjižic za 177.270 K 64 vin., in iznaša povprečna vloga 487 K. Posodilo se je na novo 23 zadružnikom, 16 zadružnikov je pa posojila popolnoma vrnilo; dolžnikov je 141, ki dolgujejo skupaj 70.042 K, ali povprek 496 K 75 vin. Čistega dobička je bilo 849 K 47 vin., ki se razdeli po sklepu obćnega zbora od dne 2. februarja 1904 tako-le: Načelstvo dobi nagrade 421 K. Za dobrodelne namene 125 K. Ostanek se pridene rezervnemu zakladu, ki je narastel na 3613 K 44 vin. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, ki je izvršila zadnjo revizijo dne 2. julija 1902.

Št. Štefan na Zili. (Zborovanje.) Hranilnica in posojilnica za Št. Štefan na Zili je imela dne 21. februarja v Korperjevi hiši svoj letni obćni zbor; udeležba zadružnikov je bila srednja. Predsednik zadruga, g. Boštjan Hebein, kateri od začetka obstanka hranilnici in posojilnici predseduje, je pozdravil dole zadružnike in je naprosil č. g. župnika Ant. Pelnaš-a, da naj v imenu računskih pregledovalcev poroča o delovanju hranilnice v devetem upravnem letu 1903. Taisti je nam na podlagi natančnih izpisov iz glavnih in pomožnih knjig razlagal o denarnem gibanju in prometu, račun izgube in dobička, konečno o stanju bilance; natančni, z računom in z bilanco, oziroma s knjižicami se strinjajoči izpisi, kot priloge h glavnemu računu so ležali na razpolago in navzoči zborovalci so z zanimanjem gledali „brežštevilne“ šte-

vilke izkazov. Iz poročila se razvidi, da je Št. Štefanska hranilnica lani imela 64.573 K 88 vin. hranilnih vlog; vzdignjenih hranilnih vlog je izplačala 42.734 K 57 vin.; posodila je na novo 20.589 K 44 vin.; dolžniki so pa vrnili 17.001 K 80 vin. prejemkov je bilo: 103.147 K 48 vin.; izdatkov 99.255 K 35 vin.; bilo je torej denarnega prometa 202.402 K 83 vin. Čistega dobička je bilo po odpisu inventarja, tiskovin in raznih pripomočkov: 1400 K 08 vin. Rezervnega fonda ima zadruga vsled sklepa obćnega letnega zborovanja 6170 K. Novih hranilnih knjižic se je izdalo 85; uničilo 64; vkupaj obstoječih je pa 468 knjižic za kapital 246.521 K 84 vin. ter iznaša povprečna vloga 526 K 75 vin.; na novo se je posodilo 37 zadružnikom; 31 zadružnikov je posojilo vrnilo; vseh posojil je koncem leta 273 za kapital 119.873 K 72 vin. ter iznaša povprečno posojilo 439 K. 09 vin. Tekom leta je pristopilo 18 novih zadružnikov, 5 zadružnikov je izstopilo oziroma umrlo; ostalo je torej koncem leta 225 zadružnikov z 225 deleži. Stanje bilance hranilnice je: 256.114 K 23 vin. Poročilo o delovanju za lansko leto ter račun se je enoglasno potrdil. Poročevalec je nam pripovedoval še več o razvitku naše hranilnice, kako se namreč od leta do leta razvija v meri, katere bi pred nekaj leti nihče ne bil pričakoval: da bomo v devetem letu delovanja v Št. Štefanu dosegli bilanco čez eno četrto milijona! Od čistega dobička se je svōta 1000 K pripisala k rezervnemu fondu; ostanek pa v znesku 400 K 08 vin. se je prepustil delajočim odbornikom k prostemu razpolaganju. Pri volitvi odbora se je stari odbor enoglasno v novo izvolil; delajočim odbornikom se je izrekla burna zahvala za trud, pa tudi prošnja v prihodnjem letu dela, truda, skrbij pri uradovanju se ne ustrašiti. Ker posebnih predlogov ni bilo, je zaključil predsednik zborovanje. Po zborovanju smo ostali še nekaj časa skupaj, dokler ni prišel čas, da smo šli k postni pobožnosti, katero v naši farni cerkvi opravljamo celi postni čas zjutraj in zvečer.

Ukve. (Priznanje.) Deželna vlada je več tukajšnjim posestnikom priznala častna darila, ker so ob zadnji hudi povodnji več osebam rešili življenje. Prejeli so po 25 kron posestniki: Jakob Kandut, Jos. Mešnič, Boštjan Erat, Jan. Schnabl, Jos. Tribuč in Niko Ehrlich.

Žabnice. (Nered pri ambulančni pošti.) Dne 15. februarja t. l. se je od tukajšnje pošte odposlala dopisnica z važnimi novicami zaradi tukajšnjega volilnega shoda nekemu rodoljubu v Celovec. Ker je bila samo slovenski pisana zadnja pošta „Celovec“, tako je uboga dopisnica romala od 15. do 22. febr. bogve kje po svetu okrog in je prvi dan po shodu srečno priromala nazaj v Žabnice. Čudno je le to, da ona nikamor ni prišla, kajti nikjer ni dobila kakega poštnega pečata. Torej še v Celovec sploh prišla ni, čeravno se je še le čez 8 dni vrnila na našo pošto z opombo „Retour“ Celovec, wo? — Pač čudno, da poštni uradniki še toliko ne vejo, da je glavno mesto koroške Celovec. Dandanes je pač vse mogoče! Dopisnica se je doposlala poštnemu ravnateljstvu v Gradec, da ono razloži, kje hodi celih osem dni dopisnica, ne da bi se ji kje pritislil potrební poštni pečat.

Žabnice. (Slovensko dopisavati je „Unart“.) Davkarija v Trbižu je doposlala neki nemški dopis naši posojilnici. Mi smo odpisali slovenski. Čez teden dni se nam naš slovenski dopis vrne s pripombo: „es ist eine Unart auf deutsche Zuschriften slovenisch zu antworten“. Vso zadevo smo z novim slovenskim dopisom poslali na glavarstvo v Beljak, da ono pouči dotične kroge, da je naš uradni jezik po naših pravilih le slovenski.

Žabnice. (Naša hranilnica in posojilnica) je dovršila svoje prvo upravno leto 1903. Pristopilo je 28 zadružnikov z 28 deleži. Hranilnih knjižic se je izdalo 43, uničilo 3, obstoji 40 knjižic za 22.367 K 99 vin. in iznaša povprečna vloga 559 K 20 vin. Posodilo se je zadružnikom, ki dolgujejo skupaj 9370 K, ali povprek 624 K 67 vin. Čistega dobička je bilo 116 K 75 vin., ki se pridene rezervni zakladi, ki iznaša 172 K 75 vinarjev. Posojilnica je član „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“.

Št. Tomaž. (Nesreča.) Dne 20. t. m. je Žilejev hlapec peljal žito v Celovec. Pri „Žnidarju“ v Čilbergu se je hotel izogniti enemu vozu, pa je zdrknil, padel in prišel pod voz, kateri mu je zlomil obe nogi. Nesrečneža so koj prepeljali v bolnišnico v Celovec.

Globasnica. („Mož-beseda“.) Da preveva Slovence Globačane in Štebnjane še pravi požrtvovalni narodni duh, je pokazal zadosti 7. dan tekočega meseca, ko je združena požarna bramba „Šteben-Globasnica“, edina v prelepi Podjanski dolini, edina na Spodnjem Koroškem, s slovenskim poveljem, priredila igro „Mož-beseda“. Slovenska požarna bramba bi si ne mogla zbrati bolj primerne igre, kot je bila ta, da pokaže, da ne nosi narodnosti samo na jeziku, ampak da tudi dejansko deluje za slovensko stvar. Igra je precej

težka in obširna, a spretni in vajeni igralci so premagali vse težkoče in srečno rešili dano jim nalogo. Sodelovali so med drugimi: g. Žlokar, Maričev Karol, Županinja, Cirgoj, Katinka, Špure, Martinc, Podev, Bransakova Zalka in Peter, Šteklava Rezika in France in Prilaznikov. Pričakujemo, da bo de požarna bramba nas vabila po veliki noči k veseli narodni igri „Rokovnjači“, katero namerava vprioriti.

Kazaze. (Hranilnica in posojilnica.) Da naša hranilnica nikakor ni odveč, kaže nam drugo poslovno leto, v katerem smo imeli nad štirideset tisoč kron prometa. Pristopili so zopet 4 udje, tako da jih šteje hranilnica sedaj skupaj 30. Večje svote prejemkov so bile: Hranilnih vlog 7845 K 85 vin., vrujenih posojil 600 K, posojilnih obresti 572 K 4 vin., doneski k rezervi 97 kron, vzdignjenega naloženega denarja 10.613 K. 61 vin. Izdatkov: Posojil se je dalo 9700 K, hranilnih vlog izplačalo 4938 K 48 vin., denarja naložilo 5380 K. Čistega dobička je bilo 88 K 10 vin., kar je sevé le bolj pičlo, a tudi dosti, ko delamo le s $\frac{1}{2}\%$; zato pa se opravljajo vsi posli popolnoma zastonj. Dasi smo imeli prvo leto veliko ustanovnih stroškov, je naša rezerva vendar narastla z letošnjim čistim dobičkom vred skoraj na 300 K, kar je za naše razmere že precej denarja, ki bo prišel ob svojem času edino le našim potrebam v korist. Koliko denarja so naši kmetje že znosili in ga še nosijo v Velikovec ali Celovec, in vendar še niso videli beliča od vseh teh tisočakov; doma smo pa še pri nižjih obrestih v dveh letih nabrali 300 K! In vendar se nekaterim oči še nočejo odpreti, ter rajši dajo denar gospodom, kakor svojim lastnim ljudem. Občni zbor je bil bolj slabo obiskan, ker mnogim je beseda „zdrženje“ še na pol pečena klobasa, v obče pa vendar le vidijo, da se mora dandanes kmet držati kmeta.

Kazaze. (Krsti in pogrebi.) Ako pojde pri nas tako naprej, bo nam zmanjkalo prostora v krstnih in mrtvaških knjigah. Rojencev imamo že 7, med temi dvakrat dvojčiči, enkrat dva fanta, in enkrat dve dekletci. Da bi pa preveč ljudi ne bilo, pa tudi mrjejo, ker smo od novega leta imeli že 6 pogrebov. Dne 7. febr. je umrl najstarejši naš faran, 86letni Svočnikov oče, ki je bil še do zadnjega zdrava „korenina“, dne 21. febr. pa je umrla pridna, krščanska Komarjeva mati v Humčah, stara 75 let. Dve ženski, Najbirtova mati in Žužova sestra, ste umrli tudi čisto nepričakovano.

Kazaze. (Tabernakelj in orgle.) Dosedaj smo mi Boga „sukali“, kar je bilo malo spodobno. Zdaj se bo tabernakelj predelal, da dobi Najsve-tejše lepše in vrednejše prebivališče. Delo izvršuje akademični podobar g. Alojzij Progar v Celovcu. Ko bi le kdo mošujo „zasukal“, da bi še monštranco prenovili, ker drugače s prenovljenim tabernakeljom ne bota vkup „štimala“. Za nove orgle, katere upamo v kratkem dobiti, je dala Garn-pratova Mojca, poštna deklica iz Metlove, 200 kron, drugo bo za sedaj pa še na „puf“. Ali upamo, da Kazažani tega ne bodo dolgo trpeli, ker so radi „fest biksarji“. Ob svojem času hočem vam poročati, kdo je bil najhujši „biksar“. Da bi pa nam ne manjkalo „organista“, se je šla učiti orglat v „Národno šolo“ v Št. Rupert Vazarjeva Katrica in sicer na svoje stroške, za kar ji mora biti hvaležna cela fara, ko za lastnega organista ne premore.

Novičar.

Na Koroškem.

Dopolnilna deželnozborna volitev za okraj Podkloster-Trbiž je na 29. marca t. l. razpisana. Volilci in zaupniki pozor na volilne imenike, ki so večinoma že razpoloženi na ogled, da ne zamudite reklamacij! Volilni imeniki leže 14 dni na ogled. Vsak volilec ima pravico reklamirati volilno pravico ne le zase, ampak tudi za vsakega drugega volilca; vsak volilec pa ima tudi pravico zahtevati, da se imena tistih iz volilnih imenikov izbrišejo, ki po postavi volilne pravice nimajo. Po postavi sme voliti le tisti, ki je 24 let star in vsaj 8 kron direktnega davka plačuje. — Pozor torej, da ne bo prepozno! Naspotniki so pridno na delu, ne dajmo se od njih osramotiti! — Vsakojaka pojasnila v volilnih rečeh daje rado-voljno in brezplačno gosp. dr. Janko Brejc, odvetnik v Celovcu.

„Národna čitalnica“ se je osnovala v Celovcu in se je vršil osnovni občni zbor dne 2.

marca t. l. Pravila so od deželne vlade že potrjena. Ni treba še na široko razpravljati, kako potrebno je tako društvo za družabno življenje celovških Slovencev. Zato novo društvo z veseljem pozdravljamo ter mu želimo prav krepkega napredka!

„Zurückgewiesene Frechheit.“ Pod tem naslovom poročajo „Fr. St.“ in za njimi drugi nemški listi, da so na celovškem magistratu zavrnilo slovenski dopis, s katerim se je po g. dr. Brejc-u, katerega oni listi z znano nemško „Gemütlichkeit“ imenujejo „Hetzadvokat“, naznanil osnovni zbor novo ustanovljene „Čitalnice“. Z veseljem vzklika nasprotna kompanija: „So ist's recht!“ — Le počasi, se bo že pokazalo, kaj je — „prav“. Istina je, da so se na magistratu branili sprejeti slovensko vlogo, ko se jo je hotelo izročiti osebno; a ista vloga se je potem odposlala po pošti in je tudi dospela na pravo mesto! — Znano je, da je upravno sodišče jasno razsodilo, da je mestni magistrat celovski primoran slovenske vloge prejemati in reševati. Drzno bi bilo tedaj, če bi kdo hotel delati zoper to razsodbo, in če je treba kaj zavračati, se mora zavračati taka — „Frechheit“!

Šolstvo. Do dne 10. marca je razpisano mesto učitelja na Trbižu, do dne 24. marca v Št. Janžu na Mostiču.

Družbi sv. Cirila in Metoda v korist se prodaja po vseh trgovinah pralno milo družbe sv. Cirila in Metoda, čegar kakovost presega vse dose-danje vrste mil. Z ozirom na prepotrebno družbo sv. Cirila in Metoda, prosijo vse prijatelje družbe sv. Cirila in Metoda zlasti zavedne slovenske gos-podinje, da poskusijo to milo ter se prepričajo o njega kakovosti.

Cecilijino društvo za krško škofijo. Odbor krškega Cecilijinega društva je sklenil v zadnji seji, poslati udom ovega društva brezplačno cerkvené muzikalije, in sicer si more vsak ud izbrati eno iz sledečih muzikalij, kakor ravno potrebuje: 1. „Slava Jezusu“, pesmi na čast božjemu Zve-ličarju, za mešan zbor, deloma z orglami, izdal Hugolin Sattner, partitura in 4 glasovi. 2. 50 no-vih latinskih ofertorijev za vse nedelje in nekatere druge praznike cerkvenega leta, za en glas z orglami ali 4 glasove. Komponiral Edenhofer. 3. 5 knjižic za ponk v petju, spisal Aleksander Lutschounik, v nemškem jeziku. 4. „Missa in hon. S. Josephi“, zložil Mitterer, za mešan zbor. — Častiti gospodje naj naznanjajo podpisane, katero od teh točk želijo, in poslalo se jim bode, kedar postane znano število vsake točke. — Priporoča se toplo zlasti prvi komad in tudi drugi; čim več udov vzame Edenhoferjeve ofertorije, tem boljši kup pridejo društvu. — Anton Stres, blagajnik. Celovec, Theaterplatz št. 1.

Državni zbor je zopet sklican na dan 8. marca. Da bi prišel do kakega rednega in uspešnega dela, ni misliti, ker je notranji položaj vsled stališča Körberjevega, ki stoji pod nemško-nacijonalno komando, še vedno skrajno neugoden. — De-legacije so končale svoje zasedanje dne 27. febr.

Vojaški nabori, ki so bili za mesec dni preloženi, so zdaj določeni na sledeče dni: Meseca aprila: 6. in 7. Št. Pavel; 8. in 9. Volsberg; 11. Št. Lenart; 13., 14. in 15. Celovec (okolica); 16., 18. in 19. Trg; 20. in 21. Borovlje; 22. Podkloster; 23. Trbiž; 25. Paternijon; 26. do 29. Beljak; 30. Prevalje. — Meseca maja: 2. Pli-berk; 3. in 4. Velikovec; 5. Dobrlavas; 6. Železna Kapla; 9. in 10. Krka; 11. in 13. Breže; 14., 16. in 17. Št. Vid; 18. Celovec (mesto); 19. in 20. Šmohor; 21. Kottiče; 24. Špital; 25. Sovodje; 26. Milštat; 27. Zgornja Bela; 28. Greifenburg; 30. Vogle.

Osebné novice. C. kr. okr. zdravnik dr. Ant. Hoelzl v Beljaku je imenovan za c. kr. dež. zdravstvenega nadzornika v Celovcu. Na njegovo mesto pride dr. Fr. Schmeger iz Celovca. — Županom v Šmohoru je zopet izvoljen Jan. Gasser ml. — Orožniški stražmojster Val. Knez v Celovcu je od cesarja odlikovan s srebrnim zaslužnim križcem s krono. — C. kr. asistent tobačne tovarne v Celovcu, g. L. Schifferer, je premeščen v Ljubljano.

Celovško porotno sodišče. Dne 23. febr. je stala pred porotniki 26-letna natakarka E. Melbior, doma iz Trbiža, ker je streljala dne 26. dec. l. l. v neki celovski gostilni na svojega bivšega ljubimca Pözlza. Obtožena je priznala, da je hotela Pözlza ustreliti, da pa je bila tisti dan precej vinjena. Bila je obsojena na 14 daj zapora. — 33 krat kaznovan je že bil 35-letni Emil Wilde. Posebno rad je izpraznoval nabiralne pušice po cerkvah. Zadnje kazen zato je prestal dne 25. nov. 1903, a že dne 29. nov. istega leta so ga zopet prijeli v Grafendorfu, ko je kradel v cerkvi. Dobil je 2 leti težke ječe. — 20-letna natakarka Jožefa Pšenič, pristojna v Šoštanj, je hotela meseca oktobra m. l. v gostilni na stari pošti v Velikovecu umoriti in oropati krošnjarico Katarino Miko. Zvabila jo je v prazno sobo in tam napadla ter jo hotela ubiti. Miko se je rešila na prosto. Pšenič je bila obsojena na 5 let težke ječe s postom vsak mesec.

Sodba pravih Nemcev o naših po-sili-Nemcih. Obče znana, žalostna prikazen so naši po-sili-Nemci, t. j. slovenskih mater sinovi, ki se odlikujejo s tem, da povsod nasprotujejo slovenščini, zaničujejo slovensko besedo, dasi nemške niti dobro ne znajo, kričé vedno „haj!“, in kedar so posebno na korajži, zakurlijo tudi „Die Wacht am Rhein“. Kako pravi Nemci sodijo o takih naših žalostnih junakih, kaže sledeči dopis, ki nam je došel iz Hamborna ob Renu na Westfalskem, in katerega tu priobčujemo doslovno: „Uredništvu >Mira<! Iz Nemčije. Pustnih norcev je bilo obilno tukaj, vzlasti ob Renu, pa niso prepevali >Wacht am Rhein<, kakor v Št. Jakobu v Rožu. Norci niso pač sposobni za stražo poleg Rena, niti za to niso potrebni; naš lepi Ren stražimo sami. — Nemci tudi ne zastopimo >caruk<, ker ni nemška beseda, in mislimo, da je bolje tudi za neko koroško zbornico pisati prav slovensko kakor zmočno nemško. — Posebno pa nam je nedopadljiva >nemška temeljitost< Dobernikovega lista, ker ona nikakor ni >gemütlich<. Mi v nemškem cesarstvu smo spodobnejši ljudje.“ — Omenjamo, da je dopisnik, g. rektor (duhovnik) v Hambornu, rodom Nemeec, ki se je tamošnjim slovenskim delavcem na ljubo v kratkem času tako temeljito priučil slovenščini in je tudi predsednik društva sv. Barbare za Slovence! Tako dela pravi Nemeec, — a naši nemškutarji? Ti se slovenščine sramujejo, po naših uradih jo teptajo ter ji odrekajo vse pravice. Vsem nemčurjem priporočamo, da si gorenji dopis, ki jih tako dobro osvetljuje, vtaknejo za zrealo.

Drobiž. V Namlah v Melski dolini je dne 17. t. m. na cesti zmrznil dninar F. Keršbaumer. Vzrok: žganje. — V Rablju so minuli teden mnogi plazovi, ki so prišli iz gor v dolino, promet deloma za dalje časa ustavili. — Vrbsko jezero je minuli teden deloma zamrznilo. Med Porečami in Otokom je pokrito na nekaterih mestih s precej debelim ledom. — Saksonski prestolonaslednik Friderik Avgust je v Kanalski dolini vzel velik lov v najem. — Cigani delajo precej nadleže po Hodišah in okolici. Na njihov rovaš gré več tatvin, radi katerih so jih izročili sodišču. — Konkurz se je naznanil na premoženje dne 23. dec. l. l. umrlega notarja R. Bračkota v Šmohorju. — Pri pošti v Št. Štefanu ob Zili so z dnem 1. marca dobili poštnega sela, ki raznaša po bližnjih vaseh pisma po 6krat na teden. — Lov občine Vovbre se bo na dražbi od-dajal dne 13. marca ob 1. pop. pri Leitgebu v Št. Štefanu. Izklicna cena je 80 K.

Križem sveta.

Slovani v južni Nemčiji. V Monakovem obstoji nič manj kot 16 slovanskih društev (5 čeških, 6 ruskih, dve poljski, 2 srbski in 1 jugoslovansko); od teh jih goji vsaj polovica družabno življenje in prireja ob priložnostih slavnostne predstave. In nikomur, niti najzagrizenejšim slovano-zrcem, katerih je tudi tu nekaj, ne pride na misel, da bi motili te mirne in nedolžne ljudi, ker vedó, da bi se s tem grozno osmešili. Mnogo prebivalstva, tudi višji krogi, se prav radi udeležujejo teh predstav, ter občujejo na najprisrčnejši način s Slovani. Tam ne morejo umeti razmer na Avstrijskem in ne poznajo nikakega hujskanja zoper Slo-vane, ki so po nekaterih mestih v čisljih kot izvrstni posestniki, ter se prištevajo k najodličnejšim meščanom. Enako je tudi v Nürnbergu, Fürthu, Avgsburgu, Stuttgartu in Manheimu, kjer sčasoma naraščajo močne slovanske naselbine. Z gojenjem leposlovja, jezika in domačih šeg po društvih se varujejo ponemčevanja, za katero pa so vsekakor zelo vzprejemljivi. — Kakšna pasja besnost pa vlada po avstrijskih renegatskih mestih zoper Slo-vane, kakor je pokazalo tudi že označeno pisarenje Dobernikovega glasila zoper zadnjo slovensko ve-selico v Celovcu.

V Opatijo je došla 14. febr. Sofija, kraljica Švedske in Norveške, kjer namerava ostati več mesecev. Dne 27. febr. je prišel tudi njen soprog, kralj Oskar II., kateri je bil dne 24. febr. gost našega cesarja na Dunaju. Pred nekoliko dnevi je bival v Opatiji nadvojvoda Oton; vračal se je iz Dalmacije na Dunaj.

Macedonija. Macedonski odbor je izjavil v svojem glasilu, da prepriči vsak boj, da turška diplomacija (država) ne bo imela povoda za obrekovanje in motenje prenegadb. Na ta način pa nosi turška vlada popolno odgovornost za vse, kar se dogodi v Macedoniji. — Albanci so se vzdignili iz dveh vzrokov: ker se tirja od njih desetina in vo-jaki. Dosedaj jim obojega ni bilo treba dajati, ker so imeli v tem oziru privilegije. Upor se je začel v Mitrovici ter se je naglo razširil na Skoplje, Priezrend, Djakovo. Ker je to neposredno na avstrijski meji, boji se Turška, da bi začela posredovati Avstrija. Zaradi tega je odposlala v nemirne kraje sedem vlakov vojaštva; z vsakim vlakom se je pripeljalo približno 1000 mož. Iz Skoplja so odšli topničarji in konjeniki v Mitrovico.

Rodoljubi!

Spominjajte se
„narodnega sklada“!

Gospodarske stvari.

Zitne cene.

Vsled vojske vzlastle cene so se vendar-le utrdile, le da ni bilo pravega prometa in da ni kupca.

Na Dunaju se je prodajala			
pšenica (Ogerska)	K	9-10 do	9-50
rž	"	7-25 "	7-60
ječmen	"	6-30 "	7-—
turšica	"	6-— "	6-20
oves	"	6-10 "	6-75
V Pragi je stala			
pšenica	"	8-85 "	9-35
rž	"	7-15 "	7-35
oves	"	6-40 "	6-60
V Budimpešti:			
pšenica	"	8-65 "	9-30
rž	"	6-65 "	6-90
ječmen	"	5-95 "	6-15
proso	"	5-30 "	5-40
oves	"	6-— "	6-20

Vabila.

Pevsko društvo „Drava“ v Glinjah priredi v nedeljo dne 6. sušca t. l. ob 4. uri popoldne v društveni dvorani pri g. Lovro Zablačanu na Trati svoj 1. redni občni zbor. Vspored: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Volitev odbora. 4. Raznoterosti. Vse ude in prijatelje društva vabi *Miha Türk*, predsednik.

Hranilnica in posojilnica v Glinjah ima svoj občni zbor dne 13. sušca 1904 ob 3. uri popoldne v gostilni g. Lovro Zablačana na Trati pri Glinjah s sledečim dnevnim redom: 1. Potrjenje letnega računa. 2. Razdelitev čistega dobička. 3. Volitev odbora in računskih pregledovalcev. 4. Razni nasveti. — Ako bi ob določeni uri ne bilo zbranih zadostno število udov z glavnimi deleži, se vrši zborovanje eno uro pozneje ob vsakem številu zbranih udov. — K obilni udeležbi vabi *načelnikstvo*.

Listnica uredništva.

Gosp. Gabriel Ulbing, župan Dholski: Vaš takozvani „popravek“ je vse prej kakor popravek in mi bi bili kaznjivi, če bi ga objavili. Zato roma v koš!

Mnogi dopisniki so zadnji čas menda zabili na nas! Prosimo rednejšega in čim najbolj obsežnega sodelovanja. Učimo se od nasprotnikov!

Loterijske številke od 27. februarja 1904.

Gradec	22	49	56	32	44
Dunaj	55	49	2	1	70

NAZNANILA.

Prodá se lepa kmetija,

ki obsega 36 oralov, 332□ sežnjev svetá; med tem je čez 24 oralov gozda, z enonadstropno hišo, gospodarskim poslopjem, obokan hlev, vsa poslopja v dobrem stanju, polje dobro obdelano, na lepem kraju blizu deželne ceste, $\frac{3}{4}$ ure od Vetrinja v občini Hodiše. Več pové **Mat. Prosekar**, posestnik v Kotmarivasi, pošta Kotmaravas na Koroškem.

Mizarski učenec

se takoj sprejme pri **Matiju Berginc-u** v Vrbi na jezeru.

Kdor ljubi dobro čašico čaja, zahtevaj povsod najfinejši in najboljši čaj svetá

INDRA TEA

Napravljen iz najfinejših čajev Kitajskega, Indije in Cejlona. Pristno le v izvornih zavojih. Zaloge razvidne iz lepakov.

INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRST.

Zahvala.

Podružnica sv. Tomaža v Klančah pri Reberci je dobila pred kratkem stolpno uro za 820 kron vrednosti. Omogočil jo je umrli, blagi kmet Rok Pušel, p. d. Ferm v Klančah, ki je volil v ta namen 600 kron, ostalih 420 kron pa so zvrgli drugi vaščani in njih dobrotljivi sosede. Izdelal je uro znani strokovnjak Peter Ibovnik, urarski mojster v Borovljah, v občno zadovoljnost. Cerkevno predstojništvo si šteje v dolžnost, tem potom se zahvaliti vsem darovalcem in reči: Bog naj jim povrne; zahvaliti se pa tudi g. mojstru za izborna delo ter ga najtoleje priporočati vsem cerkvenim predstojništvom.

Cerkveno predstojništvo v Klančah, dne 24. svečana 1904.

Valentin Šumah, župnik.

Tomaž Jaeger in Jurij Čertov, ključarja.

Na prodaj

sta v farovžu v Št. Vidu podjunske zavoljo pomanjkanja krme ena močna kobilica, 12 let stara, in njuna triletna žrebica, oboje visoke. Kdor želi več zvedeti, naj se obrne do g. župnika Štefana Lasnika, v Št. Vidu v podjunski dolini pri Dobrli-vasi, pošta Št. Vid v podjunski dolini.

Pri pomanjkanju teka, motenju prebavljanja, slabotnem želodcu, glavobolu, slabosti in drugih želodčnih boleznih itd. so

izborno in skušano sredstvo. Zahtevajo naj se izrecno **Brady-eve želodčne kapljice.** Dobé se v lekarnah, če ne, pa naravnost v lekarni C. BRADY, DUNAJ, I., Fleischmarkt 1. — Cena 1 stekl. K —80, 1 vel. stekl. K 1-40 z navodilom.

Štiri krojaške pomočnike

sprejme takoj krojač **Gregor Odrei** v Št. Juriju nad Celovcem, p. Celovec. Isti sprejme tudi **krojaškega učenca.**

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da prodaja **cementno opeko** za strehe kriti po nizki ceni. Kdor pa želi, da pride delati tudi na dom, naj se oglasi pri podpisnem, ki vsakogar zagotavlja dobre in cene postrežbe. **Tomaž Dovjak** na Žihpoljah, pošta Žihpolje (Maria Rain) pri Celovcu.

Egidij Jeglič, Selo,

pošta Žirovnica na Gorenjskem,

priporoča svojo veliko zalogo doma žganih pijač, kakor: **Brinjevec**, prve vrste, naruren . . . 1 liter K 2.40
Slivovec, star, prve vrste, naruren . . . 1 " " 2.—
Tropinovec, star, prve vrste, naruren . . . 1 " " 1.60
Kislec (Säuerling) lanski, naruren . . . 1 " " 1.60

Posiljam od 1 litra naprej po pošti ali po železnici. Prosim, naj vsakdo poskusi in prepričal se bode, da prodajam le samo narurno in dobro blago.

OVES

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnništvo pošilja 25 kil za 9 K, 50 kil za 17 K, 100 kil za 32 K z vrečo vred. Uzorce po 5 kil pošilja s pošto franko proti 3 K 20 vin. predplačila.

Oskrbništvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Slavno, temnorudeče, izvrstno, sladko, močno, zajamčeno pristno natorno

dalmatinsko krvno vino

se dobiva samo od podpisane vinske veletrgovine za ceno 48 vinarjev za liter. Vzorcji franko proti dopošiljati znamke 20 vinarjev.

R. Maiti — Koper (Capodistria).

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo nadoho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanaestorica se ne pošilja. — **Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:**

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducate (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baratinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljančič, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 73, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izzrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavcije. Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.